

22 444 (R 1423)**Overeenkomst tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Republiek Venezuela tot het vermijden van dubbele belasting met betrekking tot zee- en luchtvervoer; Caracas, 18 december 1990****Nr. 1****BRIEF VAN DE MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN**

Ter griffie van de Eerste en van de Tweede Kamer der Staten-Generaal ontvangen op 29 november 1991. De wens dat deze overeenkomst aan de uitdrukkelijke goedkeuring van de Staten-Generaal wordt onderworpen kan door of namens een van beide Kamers of door ten minste vijftien leden van de Eerste Kamer dan wel dertig leden van de Tweede Kamer of door de Gevolmachtigde Ministers van de Nederlandse Antillen of van Aruba te kennen worden gegeven uiterlijk op 29 december 1991

Aan de Voorzitters van de Eerste en van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

's-Gravenhage, 14 november 1991

Ter voldoening aan het ter zake bepaalde in de Grondwet en het Statuut voor het Koninkrijk der Nederlanden¹, de Raad van State van het Koninkrijk gehoord, heb ik de eer U hierbij ter stilzwijgende goedkeuring over te leggen de op 18 december 1990 te Caracas tot stand gekomen Overeenkomst tussen de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden en de Regering van de Republiek Venezuela tot het vermijden van dubbele belasting met betrekking tot zee- en luchtvervoer (Trb. 1991, 43).²

Een toelichtende nota bij de Overeenkomst treft U eveneens hierbij aan.

De goedkeuring wordt voor het gehele Koninkrijk gevraagd.

Aan de Gouverneurs van de Nederlandse Antillen en van Aruba is verzocht hogergenoemde stukken op 29 november 1991 over te leggen aan de Staten van de Nederlandse Antillen en de Staten van Aruba.

De Gevolmachtigde Ministers van de Nederlandse Antillen en van Aruba zijn van deze overlegging in kennis gesteld.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
H. van den Broek

¹ Art. 91,(1), add.art.XXI, GW; Art. 61,(3), G.W.1972, en Art. 24 Statuut.

² Ter inzage gelegd op de bibliotheek.

Toelichtende nota

De onderhavige, op 18 december 1990 te Caracas ondertekende Overeenkomst dient ter vervanging van de Overeenkomst van 4 januari 1980 (Trb. 1980, 24). Laatstbedoelde Overeenkomst, die op 22 september 1980 stilzwijgend voor het gehele Koninkrijk werd goedgekeurd, is nimmer in werking getreden, omdat het «consent to be bound» van Venezolaanse kant uitbleef. Op pogingen om Venezuela alsnog tot het in werking doen treden van deze Overeenkomst te bewegen werd afwijzend gereageerd. Wel bleek Venezuela bereid tot het sluiten van een nieuwe overeenkomst waarbij het, anders dan onder de Overeenkomst van 4 januari 1980, ten volle bevoegd zou dienen te blijven om overeenkomstig zijn nationale wetgeving belasting te heffen van voordelen, inkomsten en vermogenswinsten verkregen door ondernemingen van het Koninkrijk uit het internationale vervoer per tankschepen van olie en olieproducten. Dezerzijds werd gemeend niet voetstoots accoord te kunnen gaan met dit voorstel, aangezien een zodanig beperkte vrijstelling niet strookt met het van de kant van het Koninkrijk gevoerde verdragsbeleid te dezer zake. Bovendien was bekend dat van de kant van een aantal EG-lidstaten, te weten Duitsland, Frankrijk en het Verenigd Koninkrijk, eerder voorshands terughoudend was gereageerd op een eenzelfde Venezolaanse voorwaarde voor aanpassing van hun respectieve verdragen, die eveneens door de Venezolaanse opstelling buiten werking waren gebleven. Toegeven aan Venezuela zou derhalve het Koninkrijk in vergelijking met die landen in een geïsoleerde positie hebben kunnen brengen. Toen de Venezolaanse autoriteiten bij besluit van 17 september 1986 ertoe over gingen om vanaf die datum gedurende vijf jaren – dus tot 17 september 1991 – eenzijdig vrijstelling van belasting te verlenen aan lucht- en scheepvaartondernemingen uit alle landen waarmee op dat moment een belastingverdrag was ondertekend maar niet in werking getreden, derhalve met inbegrip van het Koninkrijk, verschaftte dit tijd om de definitieve reactie van de genoemde landen af te wachten. Toen aan het eind van de jaren '80 bleek dat die landen hun verzet tegen de door Venezuela verlangde uitsluiting van de internationale tankvaart hadden opgegeven – tussen hen en Venezuela zijn inmiddels dienovereenkomstig aangepaste verdragen tot stand gekomen – is dezerzijds gemeend dat het Koninkrijk zich bij deze ontwikkeling zou kunnen aansluiten, mede gelet op het feit dat de internationale tankvaart voor het Koninkrijk in relatie met Venezuela nauwelijks enige betekenis heeft. Van de gelegenheid is gebruik gemaakt om in ruil de concessie van het Koninkrijk onder de oude Overeenkomst houdende de uitsluiting van het onregelmatige dienstenverkeer terug te nemen.

In onderdeel c) van artikel 2 van de Overeenkomst is de uitsluiting van het internationale vervoer per tankschepen van olie- en olieproducten vastgelegd. In hetzelfde onderdeel is op Venezolaans voorstel in vergelijking met de overeenkomstige bepaling van de Overeenkomst van 4 januari 1980 aan het slot het woord «direct» toegevoegd, ten einde duidelijker tot uiting te brengen dat in wezen zelfstandige ondernemingsactiviteiten, wier verband met de uitoefening van zee- en luchtvervoer slechts zijdelings is, niet voor belastingvrijstelling onder de Overeenkomst in aanmerking komen. Een beperking van de werking van de vrijstellingsregeling is hiermee niet beoogd.

De uitbreiding van het bereik van de Overeenkomst met incidenteel verrichte lucht- en scheepvaartdiensten is verwezenlijkt door de beperking tot geregelde diensten in artikel 3 van de oude Overeenkomst thans achterwege te laten. Onder de oude Overeenkomst deed zich reeds als knelpunt voor dat Venezuela niet bereid was vrijstelling van gemeentelijke belastingen, die daar ook van de winst van ondernemingen wordt geheven, te verlenen. Deze opstelling bleek thans in zoverre te zijn

gewijzigd dat van Venezolaanse kant weliswaar nog als uitgangspunt werd vastgehouden aan de uitsluiting van de gemeentelijke belastingen, maar wel een zogenoemde meestbegunstigingsclausule te dezer zake kon worden aanvaard. Bedoelde clausule is opgenomen als het derde lid van artikel 1 van de Overeenkomst. Overigens leidt de uitsluiting van de gemeentelijke belastingen in Venezuela er niet toe dat Nederlandse ondernemingen onbeschermd zullen zijn tegen eventuele discriminatie voor de belastingen. Gewezen zij op de Overeenkomst met de Republiek Venezuela van 29 mei 1991 tot het vermijden van dubbele belasting en het voorkomen van het ontgaan van belasting met betrekking tot belastingen naar het inkomen (Trb. 1991, 107), welke Overeenkomst de gebruikelijke non-discriminatieregeling bevat die ook van toepassing is op belastingen van lagere overheden.

In artikel 5 is bepaald dat de Overeenkomst toepassing zal vinden op voordelen, inkomsten en vermogenswinsten die op of na 1 januari 1991 worden verkregen. Voor deze datum is gekozen gelet op het aflopen per 17 september 1991 van de belastingvrijstelling die thans nog door Venezuela eigener beweging wordt toegepast. Aldus wordt bereikt dat de situatie van vrijstelling in Venezuela niet wordt onderbroken. Voor het overige volgt de onderhavige Overeenkomst vrijwel woordelijk die van 4 januari 1980. Wat daarover is opgemerkt in de Toelichtende nota bij die Overeenkomst (Kamerstukken II 1979/80, 16 299 (R 1155) geldt derhalve ook thans nog onverkort.

Evenals de bedoeling was met de oude Overeenkomst zal de onderhavige Overeenkomst gelden voor het gehele Koninkrijk.

De Staatssecretaris van Financiën,
M. J. J. van Amelsvoort

De Staatssecretaris van Buitenlandse Zaken,
P. Dankert